

INDIVIDUEL SPRINGNING:

Det var lige ved at lykkes for Ann Moore – de tyske topryttere var slet ikke med i afgørelsen

Hver nation kan starte tre ryttere i første runde af den individuelle ridebanespringning over 14 forhindringer, hvoraf tre dobbeltspring således at der i alt er 17 spring. Fejlene og ikke tiden tæller, idet dog overskridelse af minimumstiden straffes med ¼ fejl for hvert påbegyndt sekund. Forhindringerne er fra 145 cm til 160 cm høje. Fem forhindringer er på max. højde. For oxere, hvor bredden er 2,20 m – spring 8a, 12 og 14 – er højden sænket til henholdsvis 155 cm, 150 og 160 cm. Vandgraven er fem meter bred.

54 ekipager startede fra 21 nationer, idet enkelte nationer ikke havde fundet tre ekipager gode nok til at være med. Blandt storfavoritterne havde man ventet sig mest af tyske Gert Wiltfang med den 11-årige hannoveraner Askan (v. Almhügel), alt gik da også godt i første runde indtil sidste forhindring, som blev revet ned efter en ret let berøring af forbenene. De tyve bedste – og dem med samme antal fejl som nummer tyve – gik videre til anden runde, hvorefter de samlede antal fejl fra begge runder talte til medaljefordelingen.

Hvor svær banen var, viste sig dog hurtigt, for kun tre kom fejlfrit igennem. Det var James Day/Steelmaster (Canada), Graziano Mancinelli/Ambassador (Italien) og Ann Moore/Psalm (England). Otte havde kun et nedslag – heriblandt var alle tre tyske ryttere – og i alt slap ryttere med op til 8¼ fejl med til anden runde. Blandt de, der ikke kom med, var så store navne som brodrerne d'Inzeo. Både Fiorello og Easter Light havde tre

nedslag. Den franske VM-vinder Janou Lefebvre/Rocket fik 20 fejl, og hendes læremester, brasilianske, men franskboende Nelson Pessoa, fik 21 fejl. Han var ellers blandt favoritterne efter sin flotte sejr i Grosse Preis von Aachen, hvor han var den eneste med to fejlfrie runder i en springning, der meget mindede om denne. Med fuldblodshesten Nagir har han ellers de senere år vundet 14 af de 17 Grand Prix, han har startet i. Heller ikke argentinske Hugo Arrambide med skimmelen Camalotte nåede til finalen, mens derimod svenske Åke Hultberg efter et smukt ridt kvalificerede sig til anden runde.

Springene i anden runde var enormt store. Banebyggeren Micky Brinkmann udtalte da også, at det var den største bane, han nogensinde havde lavet. Naturligvis har man set enkelte fritstående spring lige så store, f. eks. i en SB (puissance), men aldrig en hel parcours med så kraftige forhindringer. Sværest var dobbeltøxerne i tredje forhindring. De var bygget op af naturfarvede bomme i en afstand af 7,60 m og målte henholdsvis 1,46×1,55 og 1,50×1,55 m, begge forhindringer med en bredde på 2,00 m. Sidste forhindring, en oxer, der målte 1,70 m i højden og 2,20 m i bredden, var også stor, men alligevel nemmere, da den stod alene. I alt var der 10 forhindringer, heraf en trekombination og et dobbeltspring, således at 13 spring skulle overvindes.

Den spanske mester Alfonso Segovia startede først med Tic Tac. Hans overraskende fire fejl i første runde sneg sig op til 16 fejl efter yderligere tre nedslag.

Allerede næste rytter, engelske Michael Saywell med den enorme Hideaway, havde problemer og sluttede med i alt 24¼ fejl.

Neal Shapiro (USA) med den stortspringende Sloopy viste sig at have konditionen i orden til at springe endnu en god runde. Et let anslag på næstsidsste forhindring gav fire fejl, der lagt til de fire fra første runde placerede ham pænt. Fuldblodshesten Sloopy har ellers haft en virussygdom de sidste par måneder og har ikke været startet, selv om den har været anmeldt til flere stævner. Det var således i rette øjeblik, at den fandt formen.

Den dobbelte nordiske mester Åke Hultberg kiksede totalt vandgraven, et spring han normalt ikke har svært ved, men denne gang galoperede El-Vis lige ud i den og kom til fald, idet vandgraven var 70 cm dyb og glat i bunden. Det var synd for den gode ekipage, der lige havde klarret sig så godt. Hvorfor vandgraven var så dårligt lavet er mærkeligt, lidt sand i bunden ville have hjulpet.

Nogle dage efter denne springning var der en træningspringning på ridestadion, her kiksede Janou Lefebvre vandgraven, Rocket faldt og blev halt. Skal der ellers kritiseres ved banen i anden runde var det, at spring nummer 7 stod imellem 6a og 6b, således at hvis ekipagen havde fejl på 6a, var det svært at få tilridningen klar til passagen af 7.

Der var ingen fejlfrie i anden runde. Foruden Neal Shapiro var kun tyskfødte – men nu ridende for Østrig – Hugo Simon lige så god med ét nedslag. For de

Gerd Wiltfang/Askan

Graziano Manchinelli/Ambassador

Fritz Ligges/Robin

tre tyske ryttere gik det ikke så godt. Fritz Ligges fik tre nedslag med Robin, deraf de to på de sidste to forhindringer.

Endnu større besvær havde Gert Wiltfang. Var det mon hans nerver, der ikke

holdt? Det har tidligere været et problem, men Askan virkede ikke på noget tidspunkt i orden i anden runde, han kiksede totalt flere spring og samlede 28 $\frac{3}{4}$ fejl, heraf de 5 $\frac{1}{4}$ på tid. Nu havde tyskerne

kun EM-vinderen fra 1971 Hartwig Steenken og 14-årige Simona at håbe på. Hannoveranerhoppet v. Weingeist sprang også godt, men fik en enkelt let nedrivning. Det gjorde ikke så meget, hvis ikke der

Sølv, guld og bronze: Ann Moore/Psalm, Manchinelli/Ambassador og Neil Shapiro/Sloopy xx

Katby Kussner/Fleet Apple

Raimondo d'Inzeo/Fioretto

Vittorio Orlando/Fulmer Feather Duster

var indløbet $\frac{3}{4}$ fejl for overskridelse af tiden. Utroligt at det kunne ske for en så rutineret rytter, for det viste sig, at tidsfejlen gjorde, at der ikke blev medaljchance for Hartwig Steenken. $8\frac{3}{4}$ fejl pla-

cerede ham på en delt fjerdeplads.

De tre fejlfrie fra første runde fik alle to nedslag i anden omgang. Også James Day havde besvær med tiden, fik $\frac{3}{4}$ fejl og røg dermed ned på fjerdepladsen.

Neal Shapiro/Sloopy, Graziano Mancinelli/Ambassador og Ann Moore/Psalm stod derfor lige med 8 fejl og skulle springe om over seks forhindringer, der dog ikke blev forhøjet yderligere. I omspring-

Under det store tag. Et imponerende billede fra nationsspringningen på det olympiske stadion. Argentineren Roberto Tagle springer på Simple.

Hartvig Steenken/Simona

ningen var ikke bare fejlene, men også tiden afgørende. Neal Shapiro lagde for og fik to nedslag i tiden 46 sek. Graziano Mancinelli startede dernæst med Ambassador. Den smukke otte-årige, irskfødte skimmel v. Nordlys xx virker ikke umiddelbart nem at ride, men det gør ingen af Mancinellis heste. Han vil helst have dem til at gå lidt imod biddet imellem forhindringerne. Vel vidende, at Ann Moore er ekspert i tidsspringninger på den let vendbare Psalm, red Mancinelli efter en fræk vending skævt på trekombinationen for at spare tid. Det lykkedes, han var fejlfri i tiden 45 sek.

Under enormt bifald red Ann Moore derefter ud til start med lille 12-årige Psalm, der kun er lidt større end berømtelige Stroller, hvis rekord hun nu skulle prøve at slå. Psalm, der har gået fra sejr til sejr i år, var kolossal veloplagt og kom ind med ørene fremme, fuld af liv. Ann Moore red helt ned i den anden ende af banen, inden hun red gennem starten - måske for at være helt sikker på, at Psalm var oppe på mærkerne. I et flot tempo gik det så ned mod og over første forhindring, men på den næste blev Psalm stående - hvorfor er ikke til at sige, til-

syneladende passede tilridningen. Næste forsøg gik fint og ekvipagen kom resten af banen igennem uden fejl og i tiden 53,9 sek.

10 sek. til et stop og en fornyet tilridning - jeg tror, Ann Moore havde vundet guld uden den refusering. Men en sølvmedalje er da også godt at føje til det EM, ekvipagen vandt sidste år, og til det junior-EM Ann Moore vandt for fire år siden også med Psalm. Ikke dårligt for en netop fyldt 22-årig pige.

Graziano Mancinelli vandt således guld. Den 34-årige italiener har tidligere vundet EM (1963) og var i 1970 anden i VM. Alligevel var det en overraskelse, at han denne gang endte forrest, idet man regnede Raimondo og Piero d'Inzeo for bedre. Ambassador har han kun redet i trekvart år, den blev købt til ham for et fantasibeløb. Sidste år blev den startet bl. a. i EM af irske Tommy Brennan.

Tidsfejl forhindrede tre øvrige ryttere i at deltage i omspringningen om medaljerne, disse placeredes lige på fjerdepladsen med 8 $\frac{3}{4}$ fejl. Det var Hartwig Steenken/Simona, Hugo Simon/Lavendel og James Day/Steelmaster. Syvende blev Marcel Rozier/Sans Souci (Frankrig) med 12 fejl.

MILITARY:

Militarykonkurrencen består af tre forskellige konkurrencer, en skoleridning, en udholdenhedsprøve og en ridebanespringning. Resultatet fra alle afdelinger lægges sammen og derefter kåres medaljetagerne.

18 nationer havde meldt hold på fire - hvoraf de tre bedste talte. Desuden startede en individuel rytter, Jan Jönsson fra Sverige, således at der var i alt 73 startende i første afdeling, skoleridningen, som måtte afvikles over to dage.

Selve skoleridningsprogrammet må rides enten med trense eller kandar - efter rytterens eget valg. Det er et program i sværhedsgrad ca. som LA med enkelte MB ovelser, men der er ingen changementer.

Højeste pointtal i skoleridningen er 138 points, men det er naturligvis et tal, man aldrig når op på. Det noteredes dog, at rytterne nu er klare over, at det er nødvendigt at arbejde med hestene i skoleridning.

Over 50 af rytterne fik mere end 3,5 points i gennemsnit pr. øvelse. Da hver øvelse bedømmes med fra 0 til 6 points, vil det sige, at mere end to trediedele af ekvipagerne fik »tilfredsstillende« i skoleridning.

For i tiden var dressuren et nødvendigt onde for en militaryrytter, der regnede med at kunne tjene det tabte ind ved et hurtigt ridt næste dag. Nu er de klare over, at det gælder om at være med fra starten.

De senere fem først placerede ryttere, Richard Meade, Alessandro Argenton, Jan Jönsson, Kevin Freeman og Mary Gordon-Watson, sluttede skoleridningen blandt de tyve bedste.

De tre skoleridningsdommere, Marques Mangilli (Italien), Graf Rothkirch (Tyskland) og general Pontes (Frankrig), var tilsammen 240 år! Det må være et hårdt job i den alder at skulle bedømme 73 ekvipager på to dage. Intet under at der ind imellem skete et par - for tilskuerne - uventede bedømmelser. Der var konstant ca. 10.000 tilskuere til skoleridningen, og de fulgte sagkyndigt med og viste højt og klart - med pibekonzert - hvis de ikke var enige med dommerne. Bl. a. syntes man, at den senere vinder, Richard Meade, fik for stort tal for sin opvisning. Han viste på intet tidspunkt skridt, idet hesten konstant småtrippede.

Skoleridningskoefficienten blev sat til 1,0. Det vil sige den vægt, man lægger på dressuren i forhold til terrænbanens sværhedsgrad. Jo sværere terrænbane, jo større koefficient. Middeltallet for de tre dommers karaktersum trækkes fra maksimumpointsummen (138), og det fremkomne negative tal er rytterens points, som han går videre med.

Efter skoleridningen førte Horst Kar-

